

РЕШЕНИЕ

№ 4985

гр. София, 20.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 42 състав, в публично заседание на 14.04.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калин Куманов

при участието на секретаря Росица Б Стоева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **5654** по описа за **2018** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 – чл. 207 от Административно – процесуалния кодекс във вр. с чл. 1, ал. 1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди (ЗОДОВ).

Образувано е след като с Решение № 3552 от 29.05.2018 г., постановено по адм.дело № 810/2018 г. по описа на АССГ, производството по делото е разделено, като е разпоредено искът на Г. В. С. от [населено място],[жк], [жилищен адрес] ЕГН: [ЕГН], предявен срещу Дирекция "Социално подпомагане-М." да се обособи в самостоятелно съдебно производство. Предмет на разглеждане по настоящото дело е искът, предявен от Г. В. С. срещу Агенцията за социално подпомагане (ответникът уточнен с молба от 27.11.2018 г. – л.63), с който се претендират следните обезщетения:

1. За причинени имуществени вреди в размер на 365.15 лв., представляващи паричен еквивалент на целевата помощ за отопление през отоплителен сезон 2017/2018 г., за период от 27.11.2017 г. до 25.03.2019 г. (датата на влизане в сила на съдебното решение, с което е отменена Заповед № ЗСП/Д-С-М/1293/27.11.2017 г. на Директора на дирекция "Социално подпомагане-М."), с която на ищеца е отказана целева помощ за отопление за отоплителен сезон 2017/2018 г., ведно със законната лихва от 27.11.2017 г. до пълното изплащане на обезщетението;

2. За причинени неимуществените вреди в размер на 9 000 лв., уточнени с молба от 20.10.2020 г. (л.164), представляващи болки и страдания, причинени от Заповед № ЗСП/Д-С-М/1293/27.11.2017 г. на ДСП-М., отменена с Решение № 3552 от 29.05.2018

г. на АССГ по адм.дело № 810/2018 г., оставено в сила с Решение № 4340 от 25.03.2019 г. на ВАС по адм.дело № 11007/2018 г. В с.з. ищецът се явява лично и с адв.А., която моли съда да уважи предявената искова молба по изложените в нея съображения. Претендира присъждане на разноските по делото, включително адвокатско възнаграждение.

Препис от исковата молба е връчен на ответника АСП за отговор. В срока по чл.131 ГПК е постъпил отговор, в който се излага становище за допустимост на исковата претенция, като същата се счита за неоснователна и недоказана, по подробно изложени съображения. В с.з. ответникът чрез юк.Х. моли съда да отхвърли исковата молба. Не претендира разноски.

С. градска прокуратура чрез прокурор Д. дава заключение за основателност на исковата претенция, като моли Съда да определи размер на обезщетението по справедливост.

Съдът намира за установено следното от фактическа страна:

От приобшеното в настоящото производство адм.дело № 810/2018 г. по описа на АССГ се установява, че на 31.10.2017 г. ищецът С. подава Заявление-декларация вх.№ 1293/31.10.2017 г. до Директора на ДСП-М. за отпускане на целева помощ за отопление с електроенергия за отоплителен сезон 2017/2018 г. В заявлението е декларирано, че е пенсионер, разведен, и е лице с увреждане. Със заявлението е представено Експертно решение на НЕЛК № 0886/10.10.2017 г. със срок до 01.03.2018 г. и определени 54% трайно намалена работоспособност. Ищецът е бил посетен от социален работник, за което изготвен социален доклад. Съгласно доклада Г. С. има двама сина, живеещи на други адреси, като самият той живее сам в двустайно жилище – S ид.части са негова собственост, а другата S ид.части се притежава от бившата му съпруга, която е починала. В подаденото заявление от страна на ищеца е декларирано, че притежава S ид.части от наследствен имот в с.Д. Р., общ. Р.. По отношение на недвижими имот в с.Д. Р. е установено, че другата S идеални части от имота са собственост на починалия брат на ищеца. Извършена е служебна справка в Службата по вписванията-гр. Р. е установено, че на 04.05.2008 г. е вписано Решение № 11 от 06.03.2003 г. на Районен съд [населено място] по гр.дело № 414/2001 г., собственик Г. В. С., с който е развален договор за прехвърляне срещу издръжка и гледане на 10/12 ид.ч. от дворно място с къща в с.Д. Р., с площ 1 239.00 кв.м по иск, предявен от В. Б. С. /баща/ срещу ищеца и бившата му съпруга. Установено е, че в имота има и други сгради. В заявлението ищецът е декларирал, че имотът в с.Д. Р. не се обитава постоянно. Социалните органи са приели, че имотът може да бъде източник на доходи за ищеца. Ищецът е декларирал и че притежава лек автомобил, ползван за лични нужди.

Със Заповед № ЗСП/Д-С-М/1293/27.11.2017 г., издадена от Директора на ДСП-М. на Г. В. С. е отказано отпускане на целева помощ за отопление с електроенергия за отоплителен сезон 2017/2018 г. на основание чл.2, ал.1 от Наредба № РД-07-5/16.05.2008 г. на Министъра на труда и социалната политика във вр.с чл.10, ал.1, т.4 от Правилника за прилагане на закона за социалното подпомагане за отоплителен сезон 2017/2018 г., тъй като лицето притежава недвижима и движима собственост – източник на доходи.

Заповедта е оспорена по административен ред и с Решение № 22-РД-06-0285/28.12.2017 г. на Директор на РДСП-С. град същата е потвърдена.

Заповедта е оспорена по съдебен ред, за което в АССГ е образувано адм.дело № 810/2018 г. По делото е постановено Решение № 3552 от 29.05.2018 г., с което Съдът е отменил заповедта и е върнал преписката на административния орган със задължителни указания по тълкуване и прилагане на закона.

Съдебното решение е обжалвано пред ВАС, който с Решение № 4340 от 25.03.2019 г. по адм.дело № 11007/2018 г. е оставил в сила решението на АССГ. Решението на ВАС е влязло в сила на 25.03.2019 г.

Във връзка с решението на ВАС и в изпълнение на дадените указания е изготвен нов социален доклад е издадена Заповед № 100/04.04.2019 г. на Директора на ДСП-М., с която на Г. В. С. е отпусната целева помощ за отопление с електроенергия за отоплителен сезон 2017/2018 г. в размер на 365.10 лв. (л.167).

Във връзка с изложените в исковата молба твърдения за причинени неимуществени вреди по делото беше разпитана свидетелката Г. П. К.. Същата заяви, че познава ищеца от 2009 г., тъй като той е съученик на нейна приятелка. Знае, че той е завършил военното училище в [населено място] и е с професия "военен пилот-инженер". Известно ѝ е, че ищецът многократно е заявявал да му бъде отпусната целева помощ през 2017 г., като му е било отказано, тъй като той лично е споделил. Споделил, че при посещение социалните работници са с държали грубо с него, независимо че не ги е провокирал. От тези събития ищецът се е чувствал дълбоко подтиснат и унижен. Лично тя е разговаряла с него по тези въпроси, като го е успокоявала и го е съветвала да бъде толерантен и любезен към социалните служители. Ищецът живее без отопление, като в апартамента му е изключителен студ, и за да се стопли е принуден да тича навън. Запозната е, че ищецът има психически проблем, като е разбрала, че той е бил на лечение в Център за психично здраве [фирма]. Допълва, че в професионален план е бил от хората, подготвяни за космонавти, издържал е тестове в авиацията, обучавал е млади пилоти, и трябва да бъде устойчив. След като не е получил разбиране от социалните органи след поредното им посещение, неговото състояние се е влошило, станал е нервен и не е могъл да спи. Свидетелката не е придружавала ищеца при социалните органи. Допълва, че с ищеца доста често се вижда и чува по телефона с ищеца, тя е пенсионер. През 2017 г. положението на ищеца се влошило съществено и оттогава и личните им отношения са се влошили. Ищецът бил много изнервен, не могъл да спи, подтиснат, унижен, тревожен, спрял да разговаря и това дало отражение на личното му здраве. Бил притеснен, че е с ограничени средства, и търсил начин да свързва двата края. Допълва, че поради това, е обикалял кофите за боклук в М.. Причината да си развалят отношенията било именно, че той обикалял кофите за боклук, а свидетелката го съветвала да не го прави. Същата заявява, че е наясно защо ищецът бил принуден да прави това защото ищецът получава 250 лв. и му е трудно да спестява. Наясно е, че срещу ищеца има заведено дело от "Т. С.". Запозната е, че след развода си апартаментът на ищеца е останал за неговата бивша съпруга и тези задължения към "Т. С." са нейни, като той не е живял там и това допълнително го е депресирало. Допълва, че ищецът е осъден за голяма парична сума, а няма достъп до това жилище. Ищецът има две деца, които не му помагат. Наясно е, че няколко пъти му е отказвана социална помощ. При срещите си разговарят на различни теми – за книги, че ищецът има различни интереси. Същият притежава много книги в с.Р.. Допълва, че ищецът е умен, има изразена силна математическа памет, умее да прави много неща с ръцете си. Горд е от себе си, но унижението го потиска, не обича да се изтъква, не е нахална личност. Заявява, че

имотът в с.Р. не е на ищеца, а на синовете му. Апартamentul на ищеца към момента е свободен, тъй като съпругата му е починала през 2015 г. и той живее там. След 2018 г., ищецът не е получавал социални помощи, такива са му отказани.

Съдът ще коментира свидетелските показания при излагане на правните си изводи.

По делото беше изслушана съдебнопсихиатрична експертиза с вещо лице д-р В. С., която даде заключение по следните задачи:

1. Какво е здравословното състояние на ищеца към настоящия момент.
2. Каква роля е имал стресогенният фактор – процесната заповед за отказ и възможно ли е да е определяща за здравословното му състояние, както и последиците от административния акт да са довели до ново влошаване на психичното здраве на ищеца.
3. Вещото лице да представи списък на доказателствата, които е ползвало при изграждане на заключението си и да посочи на кои листове от делото са позиционирани.

Съдът ще коментира експертното заключение при излагане на правните си изводи.

В хода на съдебното производство към доказателствения материал по делото се приобщиха следните писмени доказателства:

Представени от ищеца: с молба от 16.07.2018 г. – декларация за семейно и имотно състояние; удостоверение за доходи; документ за семейно положение; документи за здравословно състояние; запорно съобщение изх.№ 35142/13.12.2012 г. за заведено срещу ищеца изпълнително производство от "Т. С." за сумата от 14 992 лв.; заповед за изпълнение на парично задължение; фактура от "Т. С." (л.43); с молба от 27.11.2018 г. (л.63); с молба от 20.11.2020 г. (л.143); с молба от 20.10.2020 г. (л.164); с молба от 09.06.2021 г. (л.177).

Представени от ответника: в с.з. на 03.06.2021 г. (л.167); в с.з. на 07.10.2021 г., заповеди за отпускане на целеви помощи за периода от 2018 г. – 2021 г. (л.229).

Представени от трети неучастващи по делото лица: СДВР – с писма от 22.06.2021 г., от 08.07.2021 г., от 27.07.2021 г. (л.194, л.203, л.209); от Агенцията по вписвания – с писма от 28.06.2021 г. (л.199, л.207); Национален осигурителен институт – с писмо от 22.11.2021 г. (л.240).

Прие се за послушване адм.дело № 810/2018 г. на АССГ.

При така установената фактическа обстановка Съдът достигна до следните правни изводи:

Исковата молба е предявена в петгодишния давностен срок от влизане в сила на Решение № 4530 от 25.03.2019 г. на ВАС по адм.дело № 11007/2018 г., с което е оставено в сила Решение № 3552 от 29.05.2018 г. на АССГ по адм.дело № 810/2018 г., с което е отменена заповедта за отказ от предоставяне на целева помощ за отоплителен сезон 2017/2018 г.

Искът е предявен от легитимиран субект – адресат на отменената като незаконосъобразна заповед, от която се претендират обезщетенията, и при наличието на правен интерес, поради което същият е процесуално допустим.

Разгледана по същество е частично основателна.

Съгласно чл.1, ал.1 ЗОДОВ държавата и общините отговарят за вредите, причинени на гражданите и юридическите лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица или по повод изпълнение на административна дейност. Следователно за да възникне право на иск за обезщетение е

необходимо да са налице няколко кумулативни предпоставки, а именно: вреда - имуществена или неимуществена; незаконосъобразен акт, действие или бездействие на орган или длъжностно лице на държавата или общината, при или по повод изпълнението на административна дейност; пряка и непосредствена причинна връзка между незаконосъобразния акт, действието или бездействието и настъпилата вреда. Под вреда следва да се разбира отрицателната последица от увреждането, която засяга неблагоприятно защитените от правото имуществени и неимуществени интереси на увредения, а под "пряка и непосредствена" - тази вреда, която следва закономерно от незаконосъобразния акт, действие или бездействие на компетентния административен орган по силата на безусловно необходимата връзка между тях.

Първата предпоставка, с оглед, на която е допустимо да бъде ангажирана отговорността на държавата, е наличието на незаконосъобразен административен акт, действие или бездействие на ответника.

По делото е установено, че незаконосъобразната Заповед № ЗСП/Д-С-М/1293/27.11.2017 г. на Директора на ДСП-М., с която на ищеца е отказано получаване на целева помощ за отоплителен сезон 2017/2018 г., отменена с влязло в сила съдебно решение. Следователно ищецът е доказал наличието на незаконосъобразен акт, издаден от административен орган при или по повод изпълнение на административна дейност по смисъла на чл.1, ал.1 ЗОДОВ.

При това положение Съдът следва да прецени установено ли е по делото настъпване на вреди, а при положителен отговор – представляват ли тези вреди пряка и непосредствена последица от издадения незаконосъобразен акт.

Съобразно разпоредбата на чл.154, ал.1 ГПК всяка страна е длъжна да установи фактите, на които основава своите искания или възражения. В случая ищецът е този, който следва да докаже, чрез провеждане на пълно и пряко доказване със съответните процесуални способности, настъпването на твърдените неимуществени вреди, както и причинната връзка между тях.

I. По претенцията за претърпени имуществени вреди.

Същите се претендират в размер на 365.15 лв. и представляват паричния еквивалент на целевата помощ за отопление сезон 2017/2018 г. за периода от 27.11.2017 г., когато е влязло в сила на отменителното съдебно решение, до 25.03.2019 г..

Съдът намира исковата претенция за причинени имуществени вреди за неоснователна и недоказана. Видно от мотивите в Решение 4530 от 25.03.2019 г. на ВАС по адм.дело № 11007/2018 г., заповедта за отказ на целева помощ е отменена поради наличие на допуснато нарушение на административно-производствените правила и материалния закон, и преписката е върната на административния орган за провеждане на ново административно производство. Липсва произнасяне по съществуването на въпроса дали спрямо Г. С. са били налице предпоставките за отпускане на целева помощ за отопление с електроенергия за отоплителен сезон 2017/2018 г. Не е установено дали ищецът е отговарял на условията на Закона за социалното подпомагане, на правилника за неговото прилагане за отпускане на посочената целева помощ и такава е отказана незаконосъобразно. Направен е извод, че административният орган е издал заповедта при неизяснена фактическа обстановка, нарушавайки императивната норма на чл.35 АПК, при липса на мотиви и при несъобразяване с материалноправните разпоредби, което е опорочило административното производство и представлява основание за отмяна на акта. След влизане в сила на съдебното решение административният орган е издал Заповед №

100/04.04.2019 г., с която на ищеца е отпусната целева помощ за отопление за отоплителен сезон 2017/2018 г. (от 01.11. до 31.03.), в размер на 365.10 лв. Видно е, че заповедта, с която е отпусната целевата помощ, е издадена в кратък срок от влизане в сила на съдебното решение. Същата е издадена във връзка с указанията по тълкуване и прилагане на закона със съдебния акт.

Видно е от представените от ответника доказателства, че за периода от издаване на отменената заповед до датата на влизане в сила на отменителното съдебно решение на ищеца са отпуснати следните помощи:

- със Заповед от 01.01.2018 г. е отпусната месечна добавка за социална интеграция по чл.25 ППЗИХУ – транспортни услуги в размер на 9.75 лв., считано от 01.12.2017 г. до 01.08.2018 г.;

- със Заповед № СОЦО/Д-С-М/1351/Д/21.08.2018 г. са отпуснати месечни добавки на основание чл.42, ал.2, т.1, т.5 и т.7 ЗИХУ, всяка в размер на 11.25 лв. за период от 01.08.2018 г. до 31.08.2023 г.;

- със Заповед № ЗСП/Д-С-М/795/28.09.2018 г. е отпусната целева помощ за отопление с електроенергия в размер на 374.15 лв. за отоплителен сезон 2018/2019 г.;

- със Заповед № ЗХУ-ИО/Д-С-М/4103/Б2020/13.11.2020 г. е отпусната целева помощ за балнеолечение и/или рехабилитационни услуги в общ 290.40 лв., считано от 01.11.2020 г. до 30.11.2020 г.;

- със Заповед № ЗХУ-ИО/Д-С-М/4103/ФП/1/29.01.2021 г. е изменена месечната финансова подкрепа по чл.70, т.3 ЗХУ и е определен размер 92.25 лв., считано от 01.01.2021 г. до 31.10.2025 г. (л.228).

Видно е още, че през периода от 27.11.2017 г. до 25.03.2019 г. отменената като незаконосъобразна заповед за целева помощ е била предмет на съдебен контрол, като за периода от 01.01.2018 г. до 31.03.2019 г. на ищеца е била отпусната целева помощ за отопление с електроенергия. След влизане в сила на съдебното решение (25.03.2019 г.), със Заповед от 04.04.2019 г., на ищеца е изплатена целева помощ за отоплителен сезон 2017/2018 г. в размер на 365.10 лв. (л.231). Съгласно чл.13, ал.1 ЗСП социални помощи се отпускат въз основа на заявление-декларация, подадено от нуждаещия се или от упълномощено от него лице. Ищецът е подавал такива и му е отпусната исканата целева помощ за отоплителен сезон 2017/2018 г. Следователно за него не са налице твърдените за причинени имуществени вреди. Поради това Съдът намира, че исквата молба в тази и част следва да бъде отхвърлена като неоснователна и недоказана.

II. По претенцията за претърпени неимуществени вреди:

Твърдението на ищеца за претърпени от него неимуществени вреди в резултат на отменената като незаконосъобразна заповед, с която на ищеца е било отказано получаване на целева помощ за отопление с електроенергия за отоплителен сезон 2017/2018 г. се доказва по несъмнен начин. По делото се доказва наличието на предвидените в закона материалноправни предпоставки.

Видно е от Решение № 3552 от 29.05.2018 г. на АСГГ по адм.дело № 810/2018 г., че административният акт е отменен поради нарушение на административнопроизводствените правила и на материалния закон, при липса на мотиви, като преписката е върната на административния орган за ново произнасяне по подадената от ищеца заявление-декларация.

В резултат на проведеното незаконосъобразно административно производство, приключило с издаване на отменената заповед, за ищеца са настъпили значителни неудобства, същият е бил лишен за продължителен период от време от яснота по въпроса дали отговаря на условията за отпускане на исканата целева помощ за отопление, а в случай, че не отговаря, да изпълни законовите изисквания, с които подаденото от него заявление не е в съответствие. Ищецът е бил поставен в положение на неяснота дали ще му бъде отпусната целева помощ за отопление

за отоплителен сезон 2017/2018 г. Нормата на чл.11 АПК определя, че процесуалните действия се извършват в сроковете, определени от закона, и за най-краткото време, необходимо според конкретните обстоятелства и целта на действието или на административния акт. Безспорно липсата на мотиви и конкретни съображения в отменената заповед по наведените от ищеца факти във връзка със заявление-декларация вх.№ 1293/31.10.2017 г. го е възпрепятствала да получи стабилен акт, от който да е видно дали спрямо него съществуват предпоставки за отпускане на целева помощ за отопление. Както се установи, решението на ВАС е влязло в сила на 25.03.2019 г., а произнасяне във връзка с връщането на административната преписка във връзка със заявлението от 31.10.2017 г. е извършено със Заповед № 100/04.04.2019 г. на Директора на ДСП-М.. Така следва извода, че забавянето във времето и липсата на яснота относно искането за отпускане на целева помощ е създавало на ищеца редица тревоги, неудобства и напрежение, които представляват подлежащи на обезщетение неимуществени вреди. Това следва пряко от ангажираните по делото писмени и гласни доказателства. Безспорно свидетелските показания, събрани в хода на съдебното производство са в обвързка с писмените доказателства, включително и с приетата по делото съдебнопсихиатрична експертиза.

Видно от експертното заключение, изготвено въз основа писмените и гласни доказателства, е че заболяванията на ищеца са обусловили преценка за 100 % трайно намалена работоспособност пожизнено. Според вещото лице е напълно възможно отменената като незаконосъобразна заповед да е довела до декомпенсация на личностовото разстройство с изостряне на церебрастенната и неврастеноподобна симптоматика, т.е. да е настъпило влошаване на психичното здраве на ищеца. Посочено е, че стресогенният фактор не е определящ за възникване на психичното разстройство, предвид наличието на данни, че то е съществувало преди датата на процесното събитие. Установява се обаче, че след издаване на отменената заповед ищецът е бил силно разстроен и раздразнителен, чувствал се е унижен, принуден е бил да мизерства, да рови в кофите за боклук, студувал е предвид липсата на отопление, респективно липсата на средства да си го позволи. Следователно от обсъдените в съвкупност доказателства следва изводът, че Г. С. е претърпял душевен и физически дискомфорт в резултат на отменената като незаконосъобразна заповед, с която отказано отпускане на целева помощ за отоплителен сезон 2017/2018 г. Безспорно се установява наличието на причинно-следствена връзка между отменената като незаконосъобразна заповед и търпените от С. негативни усещания. Последващото поведение на административния орган, чрез предоставяне на целева помощ не може да се приеме за саниращо действие, чрез което се изчерпва правния интерес на ищеца да претендира вреди. Тази заповед от 2019 г. не може да бъде приета и като основание за отхвърляне на исковата претенция поради това, че целевата помощ е предоставена на ищеца, непосредствено след влизане в сила на решението на ВАС. Напротив, това води до извода, че са били налице основания за предоставяне на целевата помощ за отоплителния сезон 2017/2018 г.

По начало неимуществените вреди представляват засягане на честта, достойнството, доброто име на лицето в обществото, болките и страданията, които то е изживяло, както и всички други негативни преживявания в резултат на увреждането. Специалният закон не уточнява как се определя размерът на неимуществените вреди, поради което субсидиарно следва да се прилага гражданското законодателство и по-конкретно чл.52 ЗЗД, който дава възможност за определянето им по справедливост. Неимуществените вреди подлежат на доказване и не се предполагат, поради което ищецът не е освободен от задължението да докаже по безспорен начин, че е претърпял такива вреди. Те трябва да бъдат установени с конкретни доказателства по делото, а не с общи твърдения и термини, тъй като за всеки човек те са индивидуално определяеми и съдът не може да предполага тяхното наличие.

Съгласно разпоредбата на чл.4 ЗОДОВ обезщетение се дължи за всички - както имуществени, така и неимуществени, които са пряка и непосредствена последица от увреждането. Цитираната правна норма сочи, че следва да се установи наличието на причинна връзка

между вредите и незаконния административен акт като елемент от горепосочения фактически състав, от който възниква обезщетителната отговорност на държавата. В доказателствена тежест на ищеца е да установи наличието на причинна връзка между претърпените неимуществени вреди и конкретния незаконен акт. Причинна връзка е налице, когато вредите са в резултат на увреждането, настъпили са по повод и във връзка с него. За установяването на причинна връзка между вредите и незаконния акт са допустими всякакви доказателствени средства, вкл. и свидетелски показания.

В настоящия случай ищецът ангажира доказателства, чрез които се установиха по безспорен начин изложените в исковата молба твърдения за претърпени неимуществени вреди, изразяващи се в негативни преживявания, отразили се върху неговото здравословно и/или психично състояние, в резултат на отменената като незаконосъобразна Заповед № ЗСП/Д-С-М/1293/27.11.2017 г. на ДСП-М.. Следователно при наличието на пряка и непосредствена причинна връзка между незаконосъобразния акт и настъпилата вреда, исковата претенция за причинени неимуществени вреди е основателна и доказана. По силата на чл.52 ЗЗД обезщетението за неимуществени вреди се определя от съда по справедливост, като обезщетение се дължи за всички вреди, пряка и непосредствена последица от увреждането. Предвид посочената правна норма, Съдът, като отчита причинените на ищеца неимуществени вреди по вид, степен и интензитет, намира, че по справедливост му се дължи обезщетение в размер на 300 лв. Искът се явява основателен за посочената сума и следва да бъде отхвърлен за разликата до пълния претендиран размер.

Основателна се явява и претенцията за законната лихва за забава върху претендираната главница (в този смисъл са Решение № 9416 от 19.06.2019 г. на ВАС по адм.дело № 412/2019 г., Решение № 144403 от 22.11.2018 г. на ВАС по адм.дело № 6218/2017 г., Решение № 11720 от 05.08.2019 г. на ВАС по адм.дело № 7146/2018 г.).

Направеното искане за присъждане на разноските от страна на ищеца, Съдът намира за основателно, поради което същото следва да се уважи. Доколкото ищецът е освободен от заплащане на такси и разноски, на същия се дължат разноски единствено за адвокатска защита. В случая на ищеца е указана безплатна адвокатска помощ на основание чл.38, ал.1, т.2 от Закона за адвокатурата и възнаграждението следва да бъде присъдено на процесуалния му представител и същото е в размер на 25.57 лв., съобразено с чл.8, ал.1, т.3 от Наредбата за минималните адвокатски възнаграждения. Ответникът не е отправено искане за присъждане на разноски, поради което Съдът не дължи произнасяне.

Така мотивиран и на основание чл. 203 и сл. от АПК, Съдът

Р Е Ш Е Н И Е:

ОСЪЖДА Агенцията за социално подпомагане, [населено място], [улица], да заплати на Г. В. С. от [населено място],[жк], [жилищен адрес] ЕГН: [ЕГН], обезщетение за претърпени неимуществени вреди в размер на 300 лв. (триста лева), вследствие на отменена с влязло в сила съдебно решение Заповед № ЗСП/Д-С-М/1293/27.11.2017 г. на Директора на дирекция "Социално подпомагане-М.", ведно със законната лихва, считано от 25.03.2019 г. до окончателното изплащане на вземането.

ОТХВЪРЛЯ иска на Г. В. С. от [населено място],[жк], [жилищен адрес] ЕГН: [ЕГН], срещу Агенцията за социално подпомагане за причинени неимуществени вреди за разликата над 300 лв. до размера на предявения иск от 9 000 лв.

ОТХВЪРЛЯ иска на Г. В. С. от [населено място],[жк], [жилищен адрес] ЕГН: [ЕГН], срещу Агенцията за социално подпомагане за причинени имуществени вреди в размер на 365.15 лв., представляващо паричния еквивалент на целевата помощ за отоплителен сезон 2017/2018 г., вследствие на отменена с влязло в сила съдебно решение Заповед №

ЗСП/Д-С-М/1293/27.11.2017 г. на Директора на дирекция "Социално подпомагане-М.", като неоснователен и недоказан.

ОСЪЖДА Агенцията за социално подпомагане, [населено място], [улица], да заплати на Г. В. С. от [населено място],[жк], [жилищен адрес] ЕГН: [ЕГН], разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 25.57 лв. (двадесет и пет лева и 57 ст.), съобразно уважената част на иска.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба или протест пред Върховния административен съд в 14 дневен срок от съобщението до страните.

СЪДИЯ: